

Nederlandse Wordvoerders Visserij in het Europees Parlement

netVISwerk

Postadres: Postbus 240
8000 AE Zwolle
Email: info@netviswerk.nl
Telefoon: 06-13913657
Bankrekening: NL15TRIO0390956619

Datum : 23 maart 2017

Betreft : zeebaarsbeheer in 2017 en inzet voor 2018 ten behoeve van AO visserij van 29 maart

Geachte woordvoerders visserij in het Europees Parlement,

ICES constateerde de afgelopen jaren een sterke afname in het bestand aan volwassen zeebaars. Ook de leden van netVISwerk hebben een afname in hun zeebaarsvangsten gezien. Positief is dat er een goed bestand aan jonge zeebaars is in de kustwateren. Zaak is echter dat deze jonge zeebaars in de wintermaanden niet worden weggevangen. In deze maanden trekken de zeebaarzen namelijk weg uit de kustwateren en concentreren zich in de diepere wateren tussen Engeland en Frankrijk.

Afgelopen december heeft de Europese Visserijraad een reeks van beheermaatregelen afgekondigd ter bescherming van de zeebaars.

Graag brengen wij twee punten onder uw aandacht:

1. Een werkbaar quotumⁱ voor de Nederlandse stand want vissers en harder vissers met bijvangst zeebaars;
2. Een goede afbakening van de bedrijven die op zeebaars mogen vissen.

Een quotum voor de Nederlandse stand want vissers en harder vissers met bijvangst zeebaars

In het voorstel van de Europese Commissie aan de Raad werd de Nederlandse kleinschalige visserij met staand want op zeebaars en de hardervisserij met bijvangst zeebaars over het hoofd gezien. Dankzij de inzet van Staatssecretaris van Dam en zijn staf kwamen deze kleinschalige vissers toch weer in beeld. Helaas viel er op dat moment niet meer te halen dan de 250 kg zeebaars per maand als bijvangstⁱⁱ.

netVISwerk onderkent dat er problemen zijn met het zeebaarsbestand en dat dit hersteld moet worden door het nemen van maatregelen die de vangst beperken. Terecht maakt de Commissie en de Raad onderscheid tussen de kleinschalige sector en de grotere visserijen als het gaat om maatregelen. Een groot deel van de kleinschalige sector bestaat uit beroepsmatige handlijnvisserij uit Frankrijk, Engeland, België en Nederland. netVISwerk staat volledig achter de keuze om deze kleinschalige vissers een totaalquotum van 10 ton op jaarbasis toe te delen. Een dergelijke toedeling zou er echter ook moeten zijn voor de kleinschalige staand want vissers die met staande netten in de kustzone op zeebaars en harder vissenⁱⁱⁱ. Voor 2017 zit een dergelijke gelijke behandeling er helaas niet in maar netVISwerk vraagt de Kamer om

www.netVISwerk.nl

“Zorgvuldig vissen naar draagkracht van het water”

de Staatsecretaris al in de aanloopfase naar de besluitvorming voor 2018 er bij de Commissie op aan te dringen deze beide vormen van kleinschalige visserij op een gelijke manier te behandelen. Voor 2017 moet Nederland zich, samen met België echter inzetten voor een quotum van 2500 kg op jaarbasis^{iv}. Wij verzoeken u om uw invloed aan te wenden bij de Raad en de Commissie om de lidstaten de ruimte te geven het maandquotum te kunnen hanteren als een jaarquotum.

Een goede afbakening van de bedrijven die op zeebaars mogen vissen

Het mission statement van netVISwerk is 'vissen naar draagkracht van het water'. Daarom hebben wij ook bezwaar tegen het instellen van een referentiejaar dat refereert aan een periode waarin het bestand er slecht voor stond als zijnde de referentiejaar op basis waarvan vergunningen worden verstrekt. Vissers die juist minder of niet op zeebaars hebben gevestigd de afgelopen jaren zullen dan geen quotum/vergunning krijgen voor het vissen, terwijl vissers die ondanks de problemen met het zeebaarsbestand toch intensief zijn blijven vissen op deze manier in aanmerking komen voor een vergunning. Dit is in strijd met de waarden waar netVISwerk voor staat.

De regulering van de vergunningen voor de visserij op zeebaars moet de EU ook aan de lidstaten overlaten. Dat kan ook heel goed voor deze visserij omdat van april tot november er op lokale bestanden gevestigd wordt. Ook deze aanpassing van de Verordening moet zo snel mogelijk bij de Commissie en de Raad aangepast worden.

De kleinschalige kustvisserij is niet de oorzaak van de problemen die zijn ontstaan met het zeebaars bestand. Wel willen wij onderdeel zijn van de oplossing van een duurzame zeebaarsvisserij. Wij zijn altijd bereid om u als woordvoerder visserij verdere toelichting te geven op de problematiek het standpunt van netVISwerk.

Hoogachtend,

Albert Jan Maat
Voorzitter netVISwerk.

ⁱ De zeebaars wordt beheerd op basis van vangstbeperkingen, vertaald in hoeveelheden zeebaars per soort visserij en middels gesloten tijden. Voor de eenvoud gebruiken wij hier toch de term quota.

ⁱⁱ In 2016 mochten ook de staand want visser 10 maanden van het jaar 1300 kg per maand aanlanden. In totaal ging het in echter 2015 om nog geen 0,5% van de totale Europese vangst. Een vangst die dus van weinig invloed is op het bestand maar van groot belang voor onze kleinschalige visserij in de Zeeuwse Delta, de kustzone en op het Wad.

ⁱⁱⁱ Ter verduidelijking; het gaat hier om beroepsmatige staand want vissers. Vaak al generaties lang beroepsvisser. De recreatieve staand want visserij zal om dezelfde manier behandeld moeten worden als de recreatieve visserij met de hengel. Dat zal in de praktijk er op neer komen dat de recreatieve visserij met staand want voorlopig niet toegestaan wordt.

^{iv} Een dergelijke aanpassing voorkomt dat vissers zeebaars die aan de wal 15 euro per kilo opbrengt dood over boord moeten zetten in september terwijl zij in oktober geen zeebaars meer vangen. Een jaarquotum zal op de totale vangst aan zeebaars een promillage verschil uit maken. Van de 30 nettovissers die zeebaars vangen zullen er, op basis van de vangsten in 2016, 5 over de 250 kg heen gaan. Dat in 3 maanden van het jaar. Als dat

---

gemiddeld 300 kg per maand is (en dat is een hoge schatting) dan is de extra zeebaarsvangst 4500 kg. Op een totale vangst in Europa van 2,3 miljoen kilo (2016 vangst) is dat 0,2 procent.